

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANERBLADET

NR. 12 DECEMBER 1965 50. ÅRGANG

Månedsskrift
for Soransk
Samfund

EMULSION A/S

non-ioniske emulgatorer til levnedsmiddelindustrier og tekniske formål

FABRIK OG LABOR
PALSGAARD
JUELSMINDE

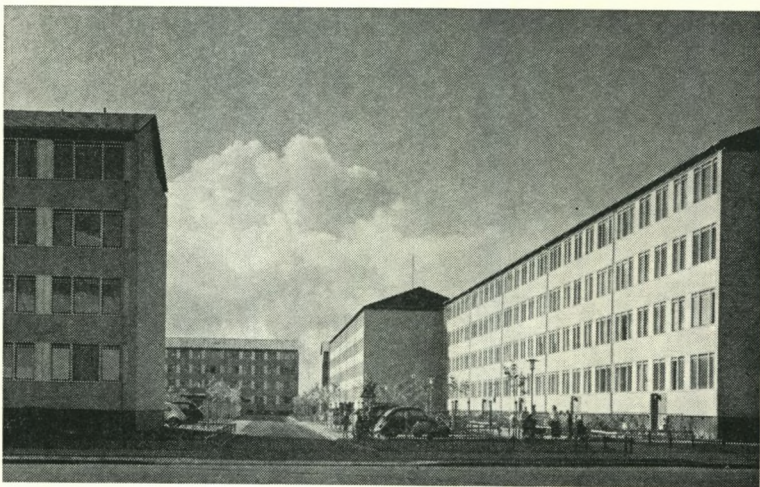
SALGSKONTOR
RAADHUSPLADSEN 16
KØBENHAVN V

Dansk
VELUX A/s

Maskinvej 4 . København Søborg . Telf. (01) *69 11 33

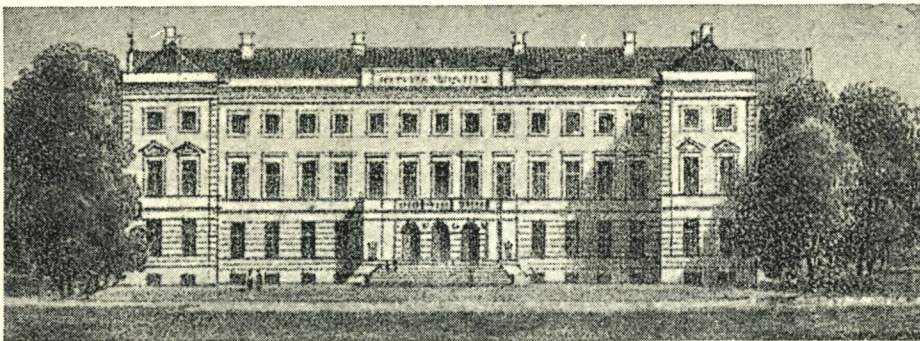
VELFAC
FACADESYSTEM

V. KANN RASMUSSEN & CO civilingeniører

Tobaksvejen 10 . København Søborg . Telf. (01) *69 11 44
(S. Kamman '27)

(V. Kann Rasmussen '27)

Academia Sorana

efter gammelt stik

SORØNER-BLADET

DECEMBER 1965

50. ÅRGANG

NUMMER 12

Professor, dr. phil. Johannes Brøndsted

*5. oktober 1890 — †16. november 1965

I.

Johannes Brøndsteds bortgang er en stor sorg for vort land, for Norden, ja, for store dele af Verden, hos læge og lærde. Vi har mistet ikke alene en af vore store videnskabsmænd, men en fin kulturpersonlighed, der vidtfavnende omfattede alle de mennesker, han kom i berøring med, med kærlighed og forståelse.

Johannes Balthasar Brøndsted var præstesøn, født i Grundfør, Aarhus amt. Han kom på Sorø 1903 og tog sproglig studentereksamen 1909. Efter at være blevet cand. mag. 1916 knyttedes han 1918 til Nationalmuseet, hvor han fra underinspektør avancerede til inspektør og i årene 1933—41 ledede museets 1. afdeling. Fra 1929 til 1951 var han lærer ved Københavns Universitet, først som lektor og fra 1941 som

professor i nordisk arkæologi og europæisk forhistorie. 1951 vendte han tilbage til Nationalmuseet som dets direktør, 1958 blev han rigsantikvar; afsked 1960. 1921 var han blevet dr. phil.

Højt anset var han som universitetslærer, og ikke mindre navnkundig ved sine videnskabelige arbejder, der udgør en anelig række. Foruden talrige bøger om specielle punkter har han i hovedværket »Danmarks Oldtid« I-III 1938—40, ny revideret udg. 1957—60, givet en sammenfattende stor oversigt over vor hele forhistorie. Som få beherskede han sit stof, og næppe mange overgår ham som skribent; han var en af de ret få lærde, der kunne skrive, så man glædedes over hans fremstilling, der tillige blev båret af en enestående kærlighed til og optagethed af stoffet, alt blev levende under hans hånd. Men

han var ingen snæver pendant, alsidigt interesseret stod han som en vidtfavnende repræsentant for dansk humanisme. Meget andet kunne fremhæves, men jeg indskrænker mig til disse få bemærkninger, da flere andre i det følgende supplerer og belyser tegningen af dette sjældne menneske, der tidligere var en god soraner, (1960—63 formand for Sor. Samf.); sine venners ven og uberørt af ydre ære og anerkendelse.

Æret være hans minde!

Poul Schjærff.

II.

I sin dagbog skrev Peter Oluf Brøndsted den 21. november 1821 i Rom, at han har hørt noget om »den nye Indretning i Sorø«, at man dér har til hensigt »at etablere en saadan Planteskole for ædel Dannelse ... som kunde blive frugtbar til Udvikling af højere aandelig Capacitet hos mangan velbe-

gavet Yngling og af maaske særdeles gunstig Indflydelse, til Sindets og Tilbøielighedernes Retning, til egen Eftertanke over Livets højere Formaal, og til Attraa efter harmonisk Dannelse og sand Humanitet.« Lidet anede den berømte klassiske arkæolog, Thorvaldsens ven, at godt trekvart århundrede senere skulle hans oldebarn *Johannes Brøndsted* blive sat i den »Planteskole«, blive en ligeså internationalt agtet arkæolog som han selv og på den smukkeste måde opfylde de mål, oldefaderen havde nævnt for skolen i sin ovenfor citerede dagbogsnotits.

Men vi soranere agter ikke alene Johannes Brøndsted for hans store videnskabelige indsats, men i lige så høj grad, fordi han i sin person, som kammerat og ven altid var og blev »Soranereren«, og vi finder, at i ham har »Planteskolen« sat en af sine skønneste blomster. Når man i godt 60 år, i arbejde og virksomhed, har fulgtes parallelt med ham, så bliver der gabende tomt efter ham. Vi sad allerede sammen i »Balder«s bestyrelse i 1908—09, som russer blev vi begge samtidig hvervet af Carl Jacobsen til at vise rundt i Afstøbningssamlingen, da bryggeren som den første satte offentlige omvisninger på museerne i system, og så gik vort livsløb videre jævnsides i vore forskellige fag; Johs. Brøndsteds fremragende evner til at gøre andre delagtige i sin rige viden fik måske allerede sin start i Kunstmusset og senere på Glyptoteket. Hvor meget han end efter fortjeneste havde medvind, altid var han den samme gode kammerat og ven, lige med os andre i kraft af sin fine menneskelige opfattelse af

verden og af sine medmennesker, i kraft af sin strålende humoristiske sans.

Da han i 1951 var blevet direktør for Nationalmuseet, kom han en dag op til mig i Ny Carlsbergfondet, og da han var blevet bænket i Carl Jacobsens øreklapstol med en cigar, sagde han: »Uss. (han kaldte mig altid med Holtens »kælenavn« til mig), vi kan vel blive enige om, at vi er to direktører her i landet.« Jeg fortsatte i samme spøgefulde tone: »Ja, det er da ganske klart!« — »Men«, fortsatte han, »der er den forskel på dem, at den ene har penge, det har den anden ikke.« — »Det ordner sig nok!« svarede jeg, og det gode samarbejde mellem Nationalmuseet og Fondet, der gik langt tilbage i tiden, har da heller aldrig siden fået noget skår.

Da Brøndsted engang ved et skriftligt votum havde støttet mig i en soransk sag, og jeg sagde ham tak derfor, svarede han: »Det skal du ikke takke mig for, vi skal s'gu da stive hinanden af!« Det var denne fællesskabets soranske ånd, han var besjælet af, hans taknemmelighed over alt, hvad han havde modtaget dernede, af stedet og af vore lærere, og lykken ved at hans evner kom til at udfolde sig for hele hans folk, var mere end noget andet tegn på »harmonisk Dannelse og sand Humanitet.«

I »det Stykke Perlesnor« af fremragende humanister, som Sorø i dette århundrede har givet vort land (Vilhelm Andersen, Mouritz Mackeprang, Karl Madsen, Poul Nørlund, Johannes Pedersen), vil Johannes Brøndsteds navn altid have sin rette plads.

V. Thorlacius-Ussing.

III.

Johannes Brøndsteds minde vil ikke fattes i snævert begreb. Personlighedens stil, vid og syn ville altid bryde med snævre rammer.

Stilen, den sproglige form, er kendt fra de populære værker. Tanken klædt i enkel dragt — men denne af fin vævning gerne prydet af et, eet eneste smykke. Denne sprogkunst blev stadig forfinet, var udtryk for stadigt arbejde med stoffet. Det populære blev hverken jovialt eller nedladende.

Viddet kunne være sprælsk, levende i en anekdote eller en selvironisk betragtning; det åbnede for åndens spændstighed og kunne afsløre noget flyvsk i fantasien.

Synet ud over snævre grænser: altid længere ud, højere op, dybere ned, gjaldt ikke mindst hans forhold til Sorø. Han talte til soranske studenter af 1942 om ikke at tænke på Sorø som idyl, men som et kraftcentrum, der år for år gav sit tilskud af ny dygtig ungdom til Danmarks samfund. »Lad Sorø være et stort stærkt Minde, men lad det ikke sinke Jer eller blødgøre.« For Soransk Samfunds formand ved jubilæet i 1962 gjaldt det atter om det store perspektiv, den lange sammenhæng — aldrig soransk selvbeskuelse eller dvælen i idyl.

Kai Hørby.

Soranerfrokosten

TORSDAG DEN 2. DECEMBER 1965

Atter i år måtte vi vente en lille tid, før de storslåede juleforberedelser var til ende, men så fik vi også til gengæld

en oplevelse, der længe vil mindes. Åndeligt som »materielt« blev sammenkomsten et højdepunkt, ikke mindst ved flere taleres ydelser — og besøget — atter rekord: 50 (femti) ialt, spændende over 75 år fra 1890 til 1965 (også denne gang glædeligvis flere unge). Phønixflag, chrysanthemum, granplantninger og lys frembød et festligt skue. Man hyggede sig, mens man nogle minutter før på H. M. Kongens Nytorv havde været vidne til gardens fremrykning — var dig, bonde, nu kommer garden — samt røde lygter uden for Holbergs hus.

Kann bød hjertelig velkommen til vor populære julesammenkomst. Han mindedes Johs. Brøndsted, en trofast soraner, Samfundets formand ved vort 100 års jubilæum 1962; skolen og vi tænker med tak på ham, vi tager ham med i tanken, når vi udbringer et leve for skolen. Digteren Hauchs skønne afskedssang tonede nu gennem rummet, som sædvanlig fint akkompagneret af Hebo.

Man nød så julemaden under livlig passiar, da man blev forstyrret af *Schjærff*: Spis bare væk, steg nr. 1 skal ikke ødelægges af mig. Dagen i dag er særdeles betydningsfuld. Ser vi den i *verdenshistorisk* perspektiv, konstaterer vi, at Napoleon den 2. december 1804 kejserkronede sig selv og Josefine, året efter vandt han trekejserslaget ved Austerlitz. Hans brodersøn Louis Napoleon suspenderede samme dag i 1851 republikken og lod sig året efter udråde til kejser, idet han venligst påtog sig at styre det franske folk, indtil det blev »modent« til friere styreformere. *Soransk*: Fylder to prominente soranske

i dag år: N. V. Boeg 84, Mogens Grüner 75. *Privat*: Min kone har fødselsdag!

Men dagen i morgen er heller ikke uden betydning: Fader Holbergs fødselsdag (281 år). Hist ovre foran Nationalscenen troner hans og Oehlenschlägers statuer (Hvor står Holberg, til højre eller til venstre? Vilde gætninger), i dem ser vi det danske lune, den danske fornuft — over for de høje følelsers skildrer. På sine rejser stiftede H. bekendtskab med Europas tænkning og digtning, som han bringer os i selvstændig og folkelig form, han tilhører det 18. årh., oplysningstiden: »Luft vil i kvalme Stuer ind han lede — og hvad af Lys han fandt, det vil han sprede.« Disse Chr. Richardts ord, som Alfr. Glahn lærte mig på Sorø, karakteriserer hans værk.

Holberg er *filosof* — men populær-filosof — læs nogle af hans 500 epistler, og glæd jer over hans liv og lune. Epistlerne er at sammenligne med kronikker; H. ville i dag være en højt efterspurgt kronikør, mindst lige så eftertragtet som vor afdøde ven K. K. Steincke! Hans *historieskrivning* er levende og munter; han gav sin samtid den første læselige Danmarkshistorie; den kan nydes den dag i dag. Mest kender vi ham som *digter*. Han vil moralisere, ikke tørt, men gennem et utal af levende skikkelser. »Peder Paars« tegner det filistrøse Danmark, Komedierne, en nødvendig bestanddel af vor dannelse, er evig aktuelle. Finder vi ikke stadig politiske kandestøbere, udenlandssnobber (i nutiden særlig som »engelsk syge«) og folk med honnette ambitioner (en mælkedreng er nu en mælkeassistent; en tjenestepige en hus-

assistent (på tysk: Stütze — hvilket burde opfattes som en eufemisme), alle, der skriver, er redaktører — så jeg må være chefredaktør). I »Niels Klim« lærer han os forståelse af tolerance og relativitet.

Som skaber af flere litterære genrer er han i sandhed vor litteraturs fader, hans sprog, fyldt med fremmedord og svære sætningsbygninger, funkler i komedierne som dansk hverdagstale. Alt kan siges på dansk; det former pudsenmageren således: »Man kan *exprimere* sig udi de fleste *Materier* uden at bruge fremmede *Gloser*.«

Vi soranere skylder ham tak, fordi han testamenterede Sorø Akademi sit gods og sit (desværre senere brændte) bibliotek. Derfor — for at slutte med soraneren Chr. Wilsters ord: »Saa længe en Draabe gammeldags Blod — kan Vej gennem Hjerterne finde — saa længe som Bøgen ved Sorø slaar Rod — skal leve vor Holbergs Minde. (Stor jubel over at taleren endelig blev færdig).

Stevenius: Selv til de mærkeligste steder trænger Holberg frem. Han anførte fra sin skoletid en bemærkning af en kendt Sorøborger: »Ham der Holberg var nu 100 år forud for sin tid — ham der arkitekt NN, er 100 år bag efter.«

Otto Mackeprang følte sig skuffet over talen for damerne ved årsfesten i Sorø. Damerne dér var absolut ikke så kedsommelige, som kurators Holberg-citat lod formode; se blot til mine to kære klassekammerater Agnes Hackhe og Ellen Jensen, som jeg nu har ved min side.

Holberg giftede sig aldrig; men en

særlig pebret pebersvend var han nu ikke. Som 20-årig i Christianssand forelskede han sig i kusinen, bispedatteren jomfru Stoud, som han berømmede i høje vendinger. Sikkert har han haft hende i tankerne, når han senere sagde:

»De unge damer dér i byen forekom mig at kunne have den første rang mellem det ganske Norges jomfruer såvel i henseende til dannelse og god tone som ved fint væsen og åndens evner.«

De fleste af os drenge har vel oplevet den første forelskelse under Sorø-årene, hvis det da blev ved den ene, og vi vil i hvert fald kunne sige noget ganske tilsvarende om damerne dér.

Holberg er langt fra kvindehader, snarere tilkommer der ham hædersnavnet som den første kvindesagsforkæmper. Det ses adskillige steder rundt i hans skrifter, allerede i »Peder Paars«, hvor han hævder kvindens ligeberettigelse. Dette uddyber han senere i »Zille Hansdotters Forsvarsskrift for Kvindekønnet«.

Navnlig kommer det utvetydigt til udtryk i »Niels Klim«, hvor kvinderne i mønsterstaten Potu har samme adgang til embeder som mændene: »Hvad om byfogdens kone i Bergen sad i retten istedenfor hendes mand? Vor lovkyndighed ville vinde derved, og retfærdigheden måske ikke så ofte blive slået i ansigtet.«

I to Sorøpiger har altid været gode, trofaste kammerater med hjertet på rette sted. Det kan jeg ud fra egne erfaringer bevidne. Og I har henholdsvis som jurist og som læge udøvet et betydningsfuldt virke i samfundets tjeneste. Stået tilbage for mændene har I så sandelig ikke. Jeg vil endda tro, at

I med jeres humør og sunde dømmekraft i forbindelse med den intuition, som nu engang er noget særligt for kvindekønnet, har tilført arbejdet et ekstra plus. Tak skal I have, fordi I fra Sorø er taget ind til frokosten med os i dag.

Knud Gemzøe tog som gæst for første gang ordet med en tak til redaktøren. Hvad var Soranerbladet uden Schjærff? Eller måske omvendt. Vi i naturfredningen har på mange områder kæmpet som løver for Sorø, ofte desværre forgæves. Med vemod genser jeg Sorø som »Ships that pass in the night... so on the ocean of life wi pass and speak one another«. Vi er taknemmelige og hylder Sorø og vor gamle skole. *Schjærff* takkede og påpegede den renæssance hans bladhverv havde givet ham. *Chr. Grüner* motiverede et leve for bestyrelsen, *Kann* takkede, var glad over at se alle, unge som gamle (*Elving, Bay*). Han ville gerne bede de unge være Samfundets gæster, og lykønskede *Frants Bruun*, der juleaften fylder 80, og som ved testamente har betænkt Sor. Samf. Han leve. *Bruun* sagde tak for alt. *F. Damkier* mindedes den nys afdøde fhv. lektor *Gorm Hansen*, den stille og milde mand: »Vene vixit, qui bene latuit«, nødigt gav han andet end ug, og om en, der fik mg+, skrev han: »Kan godt nå højere.« *Helge Taggatz* (s. '63) var glad for den smukke gestus med frokosten; priste stemningen og lovede, at vi ville komme igen.

Så var det slut — næste frokost bliver torsdag den 6. januar 1966 — kom alle til hobe.

P. Sch.

Det var dengang...

Optakten til et 50-års jubilæum:

Nu nærmer tiden sig, da denne rubrik både vil kunne causere over, hvad der skete for 25 og 50 år siden. Vel begynder den 51. årgang allerede med næste nummer, men Soranerbladets første nummer kom først den 14. april 1916, kun ved at lade 9. årgang (1924) nøjes med at omfatte ni numre opnåede man at komme i trit med kalenderåret.

Just mens disse linjer skrives her i Vordingborg, er det nøjagtig 50 år siden den vistnok første »grundsten« blev nedlagt til vort blad: Den 4. december 1915 holdt Soransk Samfund sin 47. ordinære generalforsamling, og her foreslog overretssagfører *Paul Hennings* (s. '93), at bogtrykker *Poul Hertz* (som 1887 udgik fra skolen) indvalgtes i bestyrelsen — med henvisning til, at når der var klaget over, at der ikke udgaves de vedtægtsmæssige meddelelser om de soranske stiftelser, var det vel et skridt i den rigtige retning at få en bogtrykker ind i bestyrelsen. Det skete så; og den 22. i næste måned foreslog *Hertz* udgivelsen af et soransk månedsblad — det skete altså også, små 3 måneder senere.

Men nærmere om alt dette i det jubilæumsnummer, man har planlagt til udgivelse i nærheden af »dagen«, den 14. april, der desuden er Soransk Samfunds 104-årsdag.

Da første torsdag i april næste år falder på skærtorsdag, vil man efter hævdunden praksis udskyde det månedlige frokostmøde til den 14., gøre det lidt mere festligt end sædvanligt og her festligholde Soranerbladets 50

års jubilæum. Alle interesserede bør derfor allerede nu reservere »dagen« på næste års kalender.

Desuden er det jo ikke spor for tidligt her at opfordre vore læsere til at tænke på bidrag til denne begivenhed, meget gerne ved at tilsende redaktionen en artikel — men endnu bedre: ved at hjælpe til med at få medlems-tallet (og dermed antallet af læsere)

bragt i vejret her ved årsskiftet! *Tag medlemslisten i oktobernummeret 1964* og se, hvem af dine gamle klassekammerater der *ikke* er med — og skriv til en eller to af dem. Eller bed redaktionen sende vort »hvervenummer« fra december 1963 til de pågældendes adresser. Nye læsere til Soranerbladet vil være den bedste »jubilæumsgave«.

C. G. E.

DIREKTE FRA BÅNDET VII (Juni 1960)

Johannes Brøndsted 1890—1965

— Rigsantikvar, professor, dr. phil. Johannes Brøndsted! I grunden var det jo en hel fejltagelse, at du blev student, for — du skulle jo have været snedker?

— Det er en historie, som jeg lejlighedsvis selv lancerer, men — den er iøvrigt rigtig nok! Far ville ha', jeg skulle være håndværker og sendte mig på Sorø, hvor jeg skulle gå i realklassen. Men der var for mange drenge, og så blev jeg sat i »første studerende« i stedet for, og på den måde skete det, at jeg aldrig blev snedker.

— Trods dine udprægede talenter?

— Det skal du ikke sige. Jeg tror, det var godt for både snedkerne og mig, at jeg ikke blev det...

— Det var et lille sidespring! Nu blev du altså — heldigvis for os — og for landet — student. Det var i 1909, under rektor Hoff.

— Ja, det var det, — og Hoff var frygtet af de små og elsket af de store. Jeg har selv oplevet det. Jeg var noget

ængstelig ved at komme i nærheden af ham som lille dreng på Sorø. Men efterhånden, navnlig i de to sidste år, kom vi nærmere ind på livet af ham. Han var en klog og en vittig mand og havde et godt hjerte.

— Han var ungkarl, ikke sandt? Det er jo i grunden mærkeligt, at en rektor på Sorø er ungkarl!

— Jah, men — når man kendte ham, kunne man sådan set godt forstå det... han var li'som af naturen bestemt til at være enspænder.

— Hvilke fag underviste han selv i?

— I græsk og i dansk ... det var hans fag.

— Af andre lærere var der blandt andet Zoffmann.

— Ja. Ham havde jeg nu ikke så meget at gøre med. I de mindre klasser havde vi ham i naturhistorie. Han havde jo en hel del temperament.

— Er der andre markante lærere...

— Ja, der var Glahn. Vi ventede jo

i og for sig, at Glahn skulle have været rektor efter Hoff. Glahn var meget respekteret af drengene. Også han havde temperament; man frygtede ham noget. Men han stod for os som *humanisten* og tog sig af interesserne... Det var f. eks. ham, der stod for den årlige komedie, — der jo ofte var Holberg — og den blev sat i scene af ham.

— Har du selv spillet med?

— Ja, det har jeg såmænd. Jeg har spillet to dame-roller, og jeg kan huske, jeg blev sendt ud i byen for ... det var da osse underligt ... for at besøge en dame, jeg ikke kendte, for at spørge om jeg måtte låne hendes *undertøj*...

— Ja, det tør nok antydes! Det må have været et pinligt hverv?

— Ja! Men forehavendet lykkedes!

— Jeg spillede Pernille i Jean de France og Frøken Tusgaard i en Hustrupvaudeville.

— Var man dengang politisk interesseret? I *min* Sorøtid gik vi f. eks. meget op i salget af de vestindiske øer. Vi var indignerede!

— Noget var der vel nok. Det gjorde et dybt indtryk på os drenge, dette her med Alberti i 1908. Men det var jo *iovrigt* i de rolige år, før første verdenskrig.

— Ja, det var dengang, man næsten var sikker på, at der ikke ville blive krig!

— Den lærer, der fik mest at betyde for mig, var Holten Bechtolsheim, — men bortset fra de omtalte, var der ikke nogen af lærerne, som jeg husker noget særligt om. Holten var et fint og levende menneske. Han var paradoksal, men det kan drenge jo godt lide.

— Af dine samtidige har du jo stadig

nær forbindelse med Brincker og Thorlacius-Ussing. Er der andre...

— Ja, der var Aage Als-Nielsen, der i mange år har været overlæge i Skive, og der var Mogens Grüner, som nu sidder på Sæbygaard... Vi var den sidste årgang efter den gamle orden. Da vi gik ud, begyndte mellemskolen, som vi har den nu. Dengang var de to øverste klasser femte og sjette klasse.

— Fik Sorø i kraft af sin ælde, historie og tradition indflydelse på din videre vej ud i livet?

— Jeg vil hellere sige det sådan, at Sorø lå i baggrunden — sådan er det vel gået de fleste. Med kortere eller længere mellemrum vendte man i tankerne tilbage til skolen, og — jeg har næsten ingen dårlige minder, men et utal af gode! For mit vedkommende har det været en *god* skole. Vi var glade for, at rektor var, som han var. Han blandede sig ikke så voldsomt meget i tingene. Han havde autoritet, og vi havde respekt for ham, men ellers gik det, som nogle ville sige, på bedste beskub. Det tror jeg, pædagogiske mennesker vil korse sig over, men min erfaring er, at det var vidunderligt at passe sig selv. Vi blev en smule selvstændige, inden vi forlod Sorø. Og det har man god brug for. Husk på, man kommer fra den øverste klasse, hvor man *er* noget og *føler* sig som noget. Så kommer man ind til København for at studere videre, og der mærkede man særdeles hurtigt, at man var nederst... man var »rus« og ikke meget... bortset fra disse rusgilder, der blev holdt her og der for at fange os ind. Man blev ikke regnet for noget videre, hvad jo ikke er så underligt.

— Nu er du formand for Soransk Samfund!

— Ja, det har glædet mig, at jeg fik en opfordring til det. Jeg har ikke rigtig syntes, jeg kunne få tid før, men — nu nærmer sig den tid, hvor jeg skal gå fra mit embede, og derfor er jeg glad for, at kammeraterne har spurgt mig om dette her... nu må vi se... jeg skal gøre mit bedste!

C. C. Hoffgaard.

Jul i Sorø 1965

I sidste halvdel af november sker der tegn i sol og måne, at julen er nær: Gaderne pyntes med granguirlander og juleklokker, stormagasinerne åbner deres udstillinger for at friste os over evne — og *Osc. Lünell* udsender »Jul i Sorø«.

Omslagets foto (åltertavlen i Pedersborg kirke) fryder øjet og danner en passende overgang til pastor *Elna Bækdorfs* »— og lyset skinner i mørket...«: Den kristne jul besejrer for stedse mørket og døden. Historisk stof behandler lektor *L. Balslevs* morsomme artikel »Hvor foregår Kristen Bloks ungdomsstreger«? Ingemanns lystige fortælling, der angives at foregå i en jysk by i 1820'erne, har rimeligvis Sorø som baggrund for lokalskildringen. Sorø for 75 år siden skildres i to artikler: »En oldemor fortæller —« og »En gammel håndværkers erindringer«. I den første interviewer pastor *Paul Honoré* den elskelige fru *Hedevig Hee*, datter af brygger *P. L. Bang* i »ædes principum«; 80-ernes og 90-ernes Sorø lever i denne lidenskabelige Sorø-elskers beretning; i den anden artikel giver tømrermester *N. J. Larsen* dels historiske udblik (den mærkelige fisk mallen, Akademiets brand 1813 m.m.), dels træk om Sorø fra hans barndomstid.

Seminarielektor *Folmer Dam* skriver den 70-årige »Sorø Husholdningsskoles historie« med *Magdalene Lauridsens*, *Eline Eriksens* og *Elisabeth Vestergaards* betydelige indsats. Skolen føres forbilledligt videre af fru *Marie Wille Møller*, og man søger nu ihærdigt at skaffe det nødvendige beløb til dens modernisering.

Om en anden institution får vi god besked af forstander *Svendaage Thommesen*. Med forståelse og kærlighed som baggrund fortælles om »Sorø hvilehjem«, hvor åndeligt handicappede unge piger kan leve under trygge forhold. Som *Rahbeks Bakkehus*, hvor åndslivets fyrster færdedes, senere en tid blev et hjem for åndssvage, har Sorø hvilehjem før dets nuværende anvendelse været bolig for to af åndens repræsentanter: Digteren *Michael Rosing* og den lærde theolog *F. C. Krarup*, henholdsvis overlærer ved Akademiet og sognepræst i Sorø. *Thommesens* artikel er for mig at se heftets fineste på grund af forfatterens hjertevarme indstilling.

Interessant og gribende læsning er overpostbud *N. J. Knudsens* »Da befrielsen kom —« om modstandsbevægelsens arbejde i Sorø under sidste verdenskrig: her bliver vi vidne til tapperhed, trofasthed og offervilje.

Det praktiske blomstrende Sorøs indsats er skildret af driftsleder *Chr. Slott* (Serien Soranske virksomheder IV); Sorø Karosserifabrik startede 1918 meget beskedent med grundlæggeren, fabrikant *Aksel Andreasen* som ene mand; i dag tæller virksomheden ca. 60 medarbejdere, og fabrikkens busser færdes over hele Europa.

For kunsten redegør dr. phil. *V. Thorlacius-Ussing*; han fortæller om Sorø Kunstmuseums nyhvervelser i 1965, fem billedgengivelser vidner om museets høje standard.

Helt forelsket hylder undervisningsminister *K. B. Andersen* den lille by: »Der er noget særligt ved Sorø...«

Historie, idyl, naturskønhed — men også nutidsliv, en uddannelsesby (Akademiet, borger- og realskolen, den private realskole, »Ankerhus«, husholdningsskolen), en handels- og industriby.

Så er der »Sporten i Sorø 1965« af *Svend Ove Olsen*, satiriske indlæg og det sædvanlige rige billedstof.

»Jul i Sorø« udgår i år for *trettende* gang, men heftet er langt fra kedeligt eller *trættende* — tværtimod!

P. Sch.

Kongeballet på Sorø den 20. november 1965

At karakterisere et kongebal som festligt og traditionsrigt kan vist ikke være andet end rigtigt. Det traditionsrige er velkendt og blev iøvrigt understreget af rektor i hans velkomsttale. Og hvem kan benægte at det er festligt: Fine og bukkende marskaller der tavse viser vej, vore damers flotte toiletter, herrer i kjole og hvidt (med eller uden stjerner og bånd) og soranere med hvide slips og hvide handsker.

Spisningen forsyndede sig heller ikke mod traditionen: smørrebrød og rødvin. I sin tale rettede rektor en særlig velkomst til departementschef Eiler Mogenssen, undervisningsdirektør Sigurd Højby, kurator Koch og til Soransk Samfund. Det var overdraget formanden for jydsk afdeling at overbringe Soransk Samfunds tak, hvilket samme herre gjorde efter fattig evne. Undervisningsdirektør Højby takkede på egne og departementschefens vegne. Undervisningsdirektøren måtte med sorg erkende, at på et enkelt punkt var afstanden mellem ham og skolen afgørende: Nu var der ikke flere kendte ansigter tilbage blandt eleverne.

Dansen var, til held for de noget ældre, ikke blot det helt moderne. Og hvis jeg ikke tager fejl fik vi hele fire lanciers. Fjerde gang kunne vi den vist alle.

Kl. 1,00 var der opbrud (på indbydelsen stod der fra kl. 19 til kl. 1.00), man takkede af og kørte til hotellet. På vejen så man unge par: Soranere der galant (og ømt) fulgte deres damer hjem.

Justus Hartnack.

Dødsfald

Fhv. lektor Vilhelm Gorm Hansen

* 18. februar 1872 — † 30. novbr. 1965

Efter længere tids svagelighed døde fhv. lektor Vilhelm Gorm Hansen den 30. november, 93 år gl. Opvokset i det åndeligt levende Ryslinge valgte han theologien som studium (cand.theol. 1898), men tvivlende om tilstrækkeligheden som præst og interesseret i undervisning valgte han gerningen som lærer. Efter ansættelse i Birkerød i tre år kom han til Sorø 1902 og udførte her i 40 år et stærkt påskønnet arbejde (adj. 1903, lektor 1919, afsked 1942). Retsindig, mild og forstående i sin gerning. En tid var han konstitueret som rektor, et hverv, han beklædte fint og myndigt. Ved bisættelsen den 4. december talte pastor Paul Honoré, og rektor Østergaard mindedes ved båret den gamle lærer. Kolleger og elever vil holde den afholdte kollega og lærers minde i ære.

P. Sch.

Glemte

i Sorø ved årsfesten den 16. oktober: 1 gaslighter og 1 enligt damehandske (nylon). Henvisning til fru R. Hansen, c/o Husted-Andersen, Raadhuspladsen 16, Mi 37 70.

Fra årsfesten:

Peter Oluf Brøndsted med sin borddame.

Frk. Agnes Hackhe og Otto Mackeprang.

Legater

Mollejer Frederik Jørgensen og Hustrus Legat

En portion af ovennævnte legat er ledigt. Det kan søges af unge, fremadstræbende gamle soranere eller af andre trængende gamle soranere eller af gamle soraneres trængende enker.

Ansøgning må for at kunne komme i betragtning indsendes til direktør, cand. jur. *Svend Clausen*, Dagmarhus 4. sal, København V., inden udgangen af januar måned 1966.

Støttefondet for gamle soraneres Efterladte

Nogle portioner af ovennævnte legat er ledige. Kan søges af trængende efterladte efter tidligere elever på Sorø Akademis Skole og fortrinsvis af enker med umyndige børn.

Ansøgningskema rekvireres hos direktør, cand. jur. *Svend Clausen*, Dagmarhus, 4. sal, København V, og må indsendes til ham inden udgangen af januar måned 1966.

Valdemar Petersens legat

Fhv. handelsskoleejer og forstander Valdemar Petersens legat for unge mennesker, der er udgåede fra Sorø Akademis skole med realeksamen, er ledigt og kan søges af realister.

Fortrinsret har sønner af borgere i Sorø by eller landdistrikt, samt de, der agter at gå handelsvejen.

Ansøgninger må for at kunne komme i betragtning indsendes til direktør, Cand. jur. *Svend Clausen*, Dagmarhus; 4. sal, København V., inden udgangen af januar måned 1966.

De 200 raske gamle soraneres stipendium

Ansøgninger om tildelinger af legater kan indsendes til legatets kasserer, landsretssagfører *Erik Severinsen*, Gl. Torv 18, København K, hvor blanketter til legatansøgninger kan rekvireres.

Legatet ydes fortrinsvis til studerende fra 1964 og 1965. Ansøgningerne indsendes inden udgangen af januar måned 1966.

Gamle Soranere og soranske noter

Soransk Samfund lykønsker følgende kammerater, der har fødselsdag i januar 1966:

2. Kunstmaler *Erik Klein* (f. 1891), på Sorø 1903—06.
2. Skovrider *Carl Georg Bech* (f. 1906), Slaugaard pr. Vorbasse.
3. Stationsforstander *Mogens Holck* (f. 1891), Ellevej 12, Korsør.
3. *Kaj Ove Lundsted Møller* (f. 1906), på Sorø 1917—21.
4. *Hans Birger Funch Rasmussen* (f. 1881), på Sorø 1893—98.
4. Greve, oberst *Sophus Carl Rudolph Chr. Trampe* (f. 1891), Skolevej 7, Haarby.
7. Inspektør, cand. mag. *Knud Erik Stubbe Teglbjærg* (f. 1906), Lindholmsvej 11, Brønshøj.
9. Direktør, dr. phil. *Viggo Thorlacius-Ussing* (f. 1891), H. C. Andersens Boulevard 48°, København V.

10. Arkitekt *Svend Ib Sølling* (f. 1901), Ottesvej 2, Sorø.
10. Læge *Svend Aage Rævskjær* (f. 1906), Vraa, Jylland.
13. *Viggo Poulsen* (f. 1881), pr. '99.
14. Typograf *Knud Peter Stephan Fozil*, f. Nielsen (f. 1916), r. '32.
17. Dr. phil. *Alf Erling Porsild* (f. 1901), 45 Leonard Ave., Ottawa, Ontario, Canada.
19. Tandlæge *Daniel Frederik Seth Kisbye* (f. 1891), Søgaardsvej 5 A, Gentofte.
19. *Hans Balthasar Holst* (f. 1891), Buenos Aires, Argentina.
19. Snedkermester *Ejnar Valdemar Hansen* (f. 1901), Storgade 38, Sorø.
20. *Thorvil Chr. Bang* (f. 1891), på Sorø 1903—07.
20. *Poul Aagaard* (f. 1896), r. '13.
20. Afdelingsingeniør, cand. polyt. *Edward Suhr* (f. 1896), Martinsvej 51, København V.
21. Læge *Jens Rasmus Poul Larsen* (f. 1916), Saxkøbing.
25. Købmand *Axel Techt-Hansen* (f. 1886), St. Strandstræde 7, Kbh. K.
25. Dr. med. *Jan Weber* (f. 1916), Ordrupvej 181 A, Charlottenlund.
26. Driftsleder *Palle Peter Magnus Bo Bojesen* (f. 1916), Enghave 10, Rungsted Kyst.
28. Sognepræst *Georg Langkjer* (f. 1916), Hunstrup-Ø, Jylland.
29. *Harald August Nygaard* (f. 1881), på Sorø 1894—98.

*

Carsten Jepsen (s. '30), der siden 1959 har været dommer i Nørresundby, er fra 1. november blevet civildommer i Hørsholm.

*

Efter undervisningsministeriets indstilling er der ved kongelig resolution af 9. november 1965 meddelt C. C. *Andersen* (s. '14) afsked på grund af alder i nåde og med pension fra embedet som rektor for Gentofte statsskole fra den 31. juli 1966 at regne.

Den skønlitterære portion af Færøernes litteraturpris er i år (den 27. november) blevet tildelt lederen af det nyoprettede færøske akademi, tidligere professor i færøsk ved Københavns Universitet, dr.phil. *Chr. Matras*, (s. '20) der også den 27. november fik udgivet en samling udvalgte digte, »Yrkingar«, der spænder over tidsrummet 1917—45. Sprogmanden og lyrikeren, professor *Chr. Matras*, der den 7. december fyldte 65 år, er blevet betegnet som »den mest færøske af alle færøske digtere« — han er tillige kendt for sit betydelige arbejde med forskning af færøske stedsnavne og af ældre videnskabelige håndskrifter. Siden 1936 og indtil han i efteråret flyttede til Thorshavn for at overtage ledelsen af det af Lagtinget oprettede færøske akademi, havde *Matras* været knyttet til Københavns Universitet — fra 1952 som professor i færøsk sprog.

*

Til nekrologen over fuldmægtig *Olaf Olsen* (oktobernummeret s. 132) kan tilføjes, at han har en broder *Axel Lars Chr. Olsen*, f. 29. september 1893, der 1911 tog realeksamen fra Sorø.

*

Henkel-Prisen, der omtales i oktobernummeret s. 135, uddeltes den 22. november på Johanne Luise Heibergs fødselsdag; den tilfaldt skuespillerinden *Bodil Kjer*. Ved højtideligheden fortalte *Adam Poulsen* erindringer om fru Heiberg. En stor dag for sekretæren, dir. C. C. Hoffgaard.

*

Gymnasieforeningen »Baldur«, Sorø Akademi, havde den 25. november besøg af forfatteren *Ole Juul*. Han fortalte først om sig selv og sin barndom og skildrede som karakteristisk for kunstneren, at han allerede tidligt står i opposition til noget, det være sig politiske systemer, ideologier eller andet.

Ole Juul læste en lille skitse »Ven med en stork«, omtalte sin morsomme bog »Det tossede paradis« og læste til

slut indledningen til hans nyeste bog om Kreta. Desværre var der kun mødt lidt over 30 tilhørere.

*

Nationalmuseets skibshistoriske laboratorium:

Under dette lidt tørre navn skjuler der sig en alt andet end tør samling af de af Nationalmuseet ved Skuldelev udgravede skibsdele fra omkr. år 1000.

Udgravningerne og konserveringen bekostes dels af forskellige fonds, dels af det store internationale entreprenørselskab Christiani & Nielsen, ved Sor. Samf.'s formand A. Kann Rasmussen.

På andet år arrangerede formanden en tur til laboratoriet i Brede, og den 30. september kunne Samfundets formand og næstformand med fruer byde to busser fra Sorø med elever fra III G samt lektorerne Truelsen, Beck og Steffen Rasmussen, plus fru rektor Østergaard og fru Truelsen velkommen i Brede. Her foreviste museumsinspektør Olaf Olsen samlingen og fortalte levende om fundet, udgravningen og konserveringen. Efter forevisningen af en farvefilm begav man sig til formandens hjem, Møllehøjgaard, hvor man spiste frokost og under Kanns kyndige vejledning besøgte ejendommens park med dens mere end 500 forskellige træsorter.

M. P.

*

Skolebladet »Sic« har under den nye redaktion med *Jes Østergaard* som ansvarshavende i oktober og november udsendt to numre med et særdeles fyldigt og afvekslende indhold; drøftelse af forskellige problemer, skolekomedie, sport, omtale af bøger o.s.v. Tillige oplyses teksten af morsomme tegninger. Bladet har fået en god vitaminindsprøjtning, og mange gamle soranere vil have glæde af at abonnere på bladet.

*

Med FN's generalsekretær i spidsen hyldedes i New York landsretssagfører *Hermod Lannung* (s. '14) på 70-års da-

gen den 9. november for sit store arbejde i FN.

*

Dansk nationalhistorisk Forening afholdt den 5. november en mindeaften for prof., dr. phil. *Ragnar Spærck*. Seks naturvidenskabsmænd belyste i mindetaler Spærcks alsidige indsats.

*

På Holbergs fødselsdag den 3. december fik maleren og forfatteren *Hans Scherfig* overrakt Holbergmedaljen plus en check på 5000 kr.

*

Eksempel til efterfølgelse:

Svend Clausen meddeler, at en af hans gamle klassekammerater i sit eksemplar af *Sorøbogen* har ladet indføje, at den efter hans død skal afleveres til Soransk Samfund.

Samfundet opfordrer herved gl. soranere til, gratis eller mod betaling, at tænke på at tilstille dette den omtalte bog, der jo bruges som flidspræmie ved translokationen.

*

En udtalelse af rektor Hoff:

I sin afskedstale ved slutningshøjtideligheden den 6. juli 1911 udtalte rektor Hoff bl. a.: »Det vil vist være for gæves at håbe, at attentaterne (på skolen i Sorø) vil holde op. Det er kun ganske kort tid siden en falstersk præst har været ude derom. Jeg ved ikke, om hans person kan give hans ord nogen vægt; men de fremkom i et anset blad, som i lange tider havde et billede af vor skoles hovedbygning som vignet...«

Mon nogen af Soranerbladets læsere skulle kunne erindre, hvilket blad det var?

*

Sport (fodbold):

Sorø havde den 13. oktober besøg af et realhold fra Stenhus, der kæmpede mod Sorø's realisthold. Sorø vandt 6—1.

I kostskolernes pokalturnering sejrede Sorø (4—2) over Herlufsholm den 10. oktober; den 31. oktober spilledes der på Stenhus; Sorø vandt 3—0. Den 7.

november kom turen til Rungsted, hvor kampen fandt sted. Sorø sejrede over Rungsted Statsskole 2—1. Sorø er hermed gået ubesejret gennem de tre første kampe med scoringsresultat 9—3.

*

Chefredaktør *Erik Seidenfaden* (s. '28) »Information«, overtager den 1. januar 1966 ledelsen af Det danske Studenterhus i Paris. Han vil dog fremdeles bevare kontakten med sit blad, men har opgivet det redaktionelle arbejde for at kunne følge med på hans særlige felt, det udenrigspolitiske, og få tid til »at være et tænkende menneske«.

*

Den kommunale organisation, *Bymæssige Kommuner*, har ansat kommunesekretær *H. Hørby* (s. '38) som direktør. Han forlader sin nuværende stilling på Gentofte Rådhus den 1. marts.

H. Hørby blev efter sin juridiske embedseksamen ansat i Finansministeriet, hvorfra han i 1956 kom til Gentofte. Han er 45 år.

Sin dygtighed har han også fået lejlighed til at vise som sekretær i Hovedstadsrådet.

*

Harboe udvider:

På bryggeriet *Harboe* i Skælskør er man nu i fuld gang med opførelsen af en lagerhal til en million flasker. Udvidelsen er nødvendiggjort af den stigende produktion. I 1964 nåede man op på en rekordafsætning på 14 mill. sodavand og 8 mill. flasker øl. Brygmester *Gunner Harboe* (s. '31) er en ivrig soraner, der ikke er bange for at stille udvalg af sin tiltalende produktion til rådighed ved soranske festlige lejligheder.

*

Fra Statstidende:

Firmaet *Svegårds Boghandel* v. Gunhild Pedersdatter *Svegård* og *Anna Sofie Hyldgård*, begge Sorø, er hævet.

— — —

Firmaet *Svegårds Boghandel* driver handel i Sorø købstad. *Marie Christiane*

Hansen af Sorø og *Ove le Fevre Roy* (s. '35) af *Pedersborg* pr. Sorø, er de ansvarlige deltagere.

Politimesteren i Ringsted og Sorø, politikontoret, Sorø d. 24. september 1965.

*

Om Sorø i Købstadsforeningens fremtidsplaner:

Sorø råder ikke over egnet areal til erhvervsformål, og en stor del af kommunen er dækket af skov og sø, så man inden for de nuværende rammer kun vil kunne rumme en befolknings-tilvækst på ca. 1600. Befolkningstallet ventes at ville stige i noget stærkere tempo end hidtil, og denne udvidelse vil ikke kunne rummes i kommunen. Opmærksomheden er rettet mod *Pedersborg* og dele af *Lynge* kommuner. (*Sjæll. Tidende*).

Efter forhandlinger siden april mellem *Sorø Akademi* og *Sorø kommune* om byens overtagelse af *Akademijorden* mellem *Ringstedvej* og *Fægangen* er parterne nu (i november) blevet enige om, at kommunen, ifølge skøde, fra 1. januar 1966 overtager 16,7 ha jord for 825.000 kr. 30.000 kvm. anvendes til kollektivhus for ældre med 100 lejligheder, mens andre 30.000 sættes af til skolebyggeri (*Sorø private Realskoles planer om ny kostafdeling*), og resten til parcel- og rækkehuse.

*

For at undgå den tunge trafik sydfra ad *Storgade* og *Alléen* har *Sorø kommune* skitseret en plan om en *omfartsvej* fra svinget ved »Borgmesterens øjne« på *Banevej* over *Flommen* og gennem skoven, hvor den kommer til at skære *Filosofgangen* og krydse *Fægangen*. Ved en drøftelse, indvarslet af *Boligministeriet*, mødte forslaget stærk modstand, ikke mindst fra *Akademiets* side, da det vil bringe nogle af byens mest attraktive naturomgivelser i farezonen. Man kunne tænke sig en anden løsning: Afviklingen af trafikken helt uden om *Sorø*.

Hvad er en anakronisme? spørger forfatteren Jesper Ewald, og han svarer: Det ved enhver kryds- og tværsløser. Det er Christian den Fjerde på knallert. Det er professor *Christian Eling* i guldkaret og med allongeparyk.

*

På Sorø Håndværker- og Industriforenings generalforsamling den 29. november på Hotel Postgården viste formanden, murermester Ad. Sørensen, medlemmerne en lille blå seddel, der havde sin egen lille historie at fortælle. Den er mere end 100 år gammel og blev fremdraget under ombygningen på Sorø Akademis Skoles hovedbygning i 1961, da de hidtidige elevværelser i hovedbygningens øverste etage blev nedlagt.

Den lille seddel meddelte, at den var indlagt i væggen den 20. marts 1864, og at de tre akademister, som da boede på det pågældende kammer var Axel Damkier, Alfred Nikolaj Fog Rützou og Jacob Lentz Hansen.

Lokalhistorikeren, lektor L. Balslev, har senere på grundlag af den lille seddel prøvet at finde ud af, hvad der blev af de tre akademister, der midt under krigen i 1864 skjulte det lille dokument i væggen til deres elevværelse. Axel Damkier, der var søn af en prokurator i København, blev senere redaktør af Ølandenes Dagblad i Rudkøbing, og hans mor, der var blevet enke, knyttedes til Sorø Akademi som oldfrue. Alfred Nikolaj Fog Rützou blev ejer af Bjørnhedegaard ved Randers, mens Jacob Lentz Hansen kom til Turin i Italien som direktør for en stearinfabrik og senere til en direktørstilling i Ivry ved Paris.

*

Kirkevæрге *Thorvald Christensen*, »Pomona«, der døde den 20. september 1964 (se nekrolog, årg. 1964, s. 118), var foruden at være den kærlige og kyn-dige kender af Sorø kirkes historie, stille og støt en værdifuld deltager i modstandsbevægelsen i Sorø under sidste krig.

Denne hans indsats har nu fået et minde på amtsmuseet i Sorø. En kreds af venner har foranstaltet en mindeop-hængning på museet (sept. 65). I en smuk indramning fortælles kort om Th. Christensens arbejde i modstandsbevægelsen, og foruden et fotografi af ham er også indsat et par fotos fra villa »Pomona« i dagene omkring befrielsen i 1945. Museet besidder også hans frihedskæmperarmbind og den kongelige belønningsmedalje, som han fik ved Sorø kirkes jubilæum 1961.

VORT JUBILÆUM:

FIK DU NU LÆST — hvad der stod øverst side 155, ellers: blad venligst tilbage og overvej endnu en gang! — Vi venter også DIT bidrag — eller i hvert fald EEN ny læser af bladet! *Tak!*

SORANER-BLADET

Den gunstige læser vil forhåbentlig lægge mærke til, at årgang 1965, nr. 50 i rækken, omfatter 164 s. mod forrige årgangs 132 s., svarende til mere end 2½ nr. ekstra. Dette skyldes, at man i år har modtaget værdifulde bidrag fra mange forskellige medarbejdere, hvad redaktionen konstaterer med glæde og tak. Også stor tak til medredaktøren og bladets læsere. Jeg ønsker alt godt for alle: *Vivant Sora, Academia Sorana, amici et commilitiones.* *Red.*

REDAKTION:

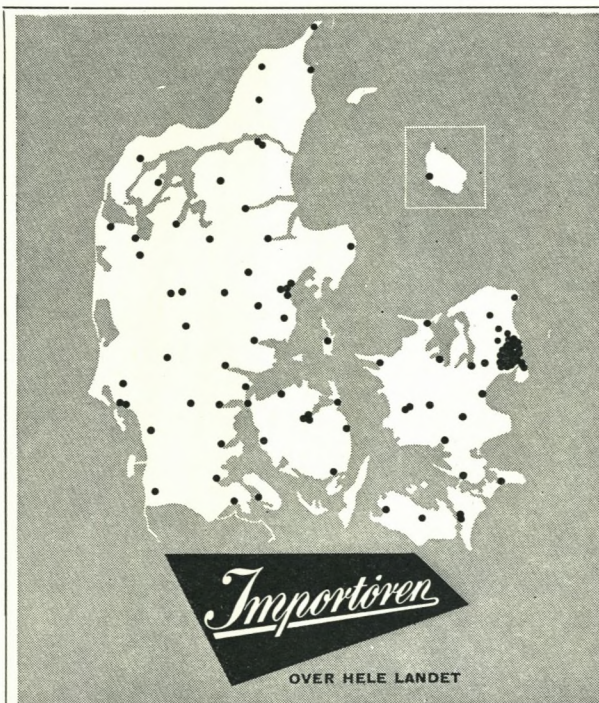
Højagervej 67, Rungsted Kyst, lektor P. Schjærff. Tlf. 86 38 32 (ansvarshavende) og Algade 70, Vordingborg, overbibliotekar C. G. Elberling, Tlf. 511 (subs. 638).

EKSPEDITION:

Helgolandsgade 13, København V.

Direktør N. E. Løgstrup, Hilda 337.

Fr. Palm Greisens bogtrykkeri, København.

BANKEN
for **SORØ**
OG OMEGN
Aktieselskab

TH. C. JENSEN
 1ste KLASSES SKRÆDERI
 Vedelsgade 14
 Telefon 358
 Sorø

Advokat
HARALD QVIST
 Landsretssagfører
 Mødeberettiget for Højesteret
 Frederiksberggade 25
 C. 3264 - MI. 3364
 Lrs. G. Tage Niensens eff.

STAALKONTORET

v. R. E. Brincker
 Jægersborgvej 64
 Kgs. Lyngby
 Telt. (01) 88 26 22

MERKUR ^{A/s}

HERMODSGADE 14
 ÆGIR 8888

*Kaffe og The
 en gros*

HR FULDMÆGTIG
LOUIS VICTOR A MATHIESEN
VESTERBROGADE 20B-3 TV
79 KØBENHAVN V

<p>Tlf. 4 - 134 1. kl. værelser og smukke selskabslokaler Største og førende</p> <p>HOTEL POSTGAARDEN, SORØ</p>	<p>SVEGÅRDS BOGHANDEL SORØ</p> <p>TLF. *27 . POSTKONTO 7163</p>
<p>Kaina Rustolie - Kaina Vaabenolie - Kaina Loddefedt Nova Slagloddepulver - Nova Svejsepulver</p> <p>De kendte Kaina- og Nova-Produkter fra Vissinggaard Laboratorium anvendes paa Værksteder Garager og Fabrikker overalt i Danmark.</p> <p>Forlang Kaina- og Nova-Produkter hos Deres Handlende. Tønning St. VISSINGGAARD LABORATORIUM Tlf. Brødstrup 414</p>	<p>NORDISK KONSULTATION A/S</p> <p>Helgolandsgade 31 København V Telefon Hi 337</p> <p>Direktør N. E. LØGSTRUP</p>
<p><i>Krystal - Glas - Porcelæn</i></p> <p>Nørregades Glashandel NØRREGADE 30 - KØBENHAVN K - CENTRAL 12.922</p>	<p> KNALLERT</p> <p>— til hård daglig belastning</p>
<p>Soransk Samfunds kasserer: B. Husted-Andersen</p> <p>Rådhusplads 16 København V MI 788</p>	<p></p> <p>— anset og velset</p> <p>Se det hos de førende tapet- og farvehandlere landet over</p>
<p>Mogens Krog-Meyer Højesteretssagfører</p> <p>Gothersgade 109, K Minerva 5800</p>	